

dene. Det var ogsaa en af Grundene, hvorfor man burde gaa til en Udvidelse af Medlemsantallet.

Det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) mente, at en By som København kunde deles i Kredse, og, saa vidt jeg forstod ham, talte han om Kredse som Østerbro, Vesterbro osv. Man kan meget godt tænke sig, at Adelgade skulde have sin Repræsentant, og Borgergade sin, men det vil sikkert være i højeste Grad upraktisk, og jeg tror derfor ikke, at den Tanke har noget for sig.

Det ærede Medlem fra Frederikssund vil hævde, at det var hans Parti, der havde Æren af at have ført Kvindernes Valgret frem i denne Sal. Det passer ikke. Ser man efter i Rigsdagstidenden, vil man se, at ved Forhandlingerne den 24. November 1903, da Regeringens Forslag om Udvidelse af Valgretten var til Forhandling, indeholdt Regeringens Forslag ikke noget om at give Tyendet Valgret og heller ikke det mindste om at give den gifte Kvinde Valgret. Det vil altsaa sige, at den store Mængde Kvinder, der nu har opnaaet Valgret, var fuldstændig udelukket ved Regeringsforslaget. Saa var det, at Socialdemokratiet ved sin Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum), rejste dette Spørgsmaal og sagde, at der var Grund til baade at yde Tyende Valgret og at udvide Valgretten til den gifte Kvinde. Hvis det ærede Medlem fra Frederikssund vil se Ændringsforslagene efter, vil han ogsaa finde, at der af vore to Partifæller, det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen), er stillet Ændringsforslag om at udvide Valgretten paa den Maade, som det blev foreslaaet og antydet, da Sagen var til Forhandling her. Det ærede Medlem kan altsaa ikke med nogen som helst Ret hævde, at det er Reformpartiet, som har rejst Spørgsmaalet; det er rejst af Socialdemokratiet.

Slengerik: Jeg har kun begæret Ordet for at nedlægge en stiltfærdig Indsigelse imod den Paastand, at de, som sympatisere med det foreliggende Forslag, skulde nære Mistillid til de kommunale Raad, som komme til at udgaa af den lige og almindelige Valgret. Det har den højtærede Minister ikke nogen Ret til at sige. Jeg kan godt forstaa, at det rent agitatorisk set kan have nogen Værdi for ham at fremsætte en saadan Udtalelse, og jeg

hører ikke til dem, som ikke godt kunne paaskønne en Udtalelse, der er noget værd i Agitationen, men jeg vil dog sige, at det er overflødigt, naar han gør det, han er ikke i Stand til at bevise denne Udtalelse. Vor Mening er selvfølgelig kortelig denne, at de kommunale Raad, som ville udgaa nu af den almindelige Valgret, ville vi være udmærket glade ved, og vi ville være overbeviste om, at de udmærket godt kunne bestride Administrationen af Kommunens Anliggender, men vi ere ogsaa overbeviste om, at de endnu bedre ville kunne gøre det, naar Medlemstallet udvides. Dette vil jeg bede den højtærede Minister lægge Mærke til. Der ligger ikke paa nogen Maade deri den ringeste Mistillid til den lige og almindelige Valgret eller til de kommunale Raad, som ville udgaa af den.

Derefter vil jeg sige til den højtærede Minister, at jeg tror, han befinder sig i en Vildfarelse, naar han siger, at Grunden til, at han ikke kan gaa med til det foreliggende Lovforslag, er, at han ikke vil være med til, at de siddende Byraad skulde tage Bestemmelse om Sammensætningen af de kommende Byraad. Selv naar vi gaa ind paa den højtærede Ministers Tankegang — han vil jo høre de kommende Byraad, og jeg antager, han ikke bryder sig meget om at foranstalte en større Række Suppleringsvalg midt i Valgperioden —, maa Forholdet dog blive, at de til den Tid siddende Byraad skulde tage Bestemmelse om Medlemsantallet for de Byraad, som blive valgte ved næste Valg, og saa bliver Forholdet akkurat det samme, om man følger den højtærede Minister, eller om man følger Forslagsstillerne i det her foreliggende Forslag. Endelig vil jeg i Tilslutning til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) udtale, at det er noget kedeligt, at den højtærede Minister siger, at han vil vente, til han har set, hvad de kommende Byraad sige, thi det er ingenlunde givet, at den højtærede Indenrigsminister til den Tid sidder paa den Plads, hvor han nu sidder. Alt Kød er Hø, det gælder ogsaa Ministerier i Danmark; de kunne høre til de Blomster, som tage sig udmærket ud paa Marken i Dag, men som i Morgen skulde afhugges og kastes i Ovnen. Det gør mig ondt, at vi ogsaa af den Grund, at den højtærede Minister modsætter sig dette lille Forslag, skulde gaa omkring og længes efter at faa en anden Indenrigsminister, der har en bedre Forstaaelse af Købstadkommunalbestyrelsers Krav paa dette Omraade.